

ת"פ (ראשון לציון) 54682-05-22 - מדינת ישראל נ' צקולה איאנו

ת"פ (ראשון-לציון) 54682-05-22 - מדינת ישראל נ' צקולה איאנושלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 54682-05-22

מדינת ישראל

נגד

צקולה איאנו

בית משפט השלום בראשון-לציון

[25.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 380(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי הרקע לכתב האישום, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ומטקיה איאנו (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטנים, פעוט יליד 2019 (להלן: "הפעוט") וקטין יליד 2015 (להלן: "הקטין"). הנאשם, המתלוננת וילדיהם התגוררו יחד בדירה בעיר ראשון לציון (להלן: "הבית").

במועד האירוע נושא כתב האישום הייתה המתלוננת בחודש השני להריונה.

ביום 22.5.2022, בשעה 05:20 או בסמוך לכך, חזר הנאשם לבית לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים. באותן

הנסיבות, ישנה המתלוננת בחדר השינה יחד עם הפעוט.

מיד ובסמוך לכך, ניגש הנאשם לחדר השינה, העיר את המתלוננת ואמר לה להחזיר את הפעוט למיטתו. המתלוננת

עשתה כדרישתו וחזרה לישון.

מיד ובסמוך לכך, הכה הנאשם את המתלוננת ברגלה באמצעות ידו, בעוד המתלוננת צועקת ומבקשת ממנו שיחדל

ממעשיו. הנאשם לא חדל ממעשיו, אחז בפניה של המתלוננת והכה אותה מספר פעמים בצד שמאל של פניה.

באותן הנסיבות התעורר הקטין, ניגש אל חדר השינה, ומשהבחין במעשיו של הנאשם, החל להכות בבטנו של האחרון

ואמר למתלוננת לצאת מהחדר, אולם הנאשם לא שחרר אחיזתו במתלוננת.

למשמע צעקותיה של המתלוננת, התעוררה אחותה של המתלוננת, הודיה לאקץ' רדט (להלן: "הודיה"), שישנה אותה

עת בחדר הסמוך וניגשה במהירות אל חדר השינה. משהבחינה הודיה במעשיו של הנאשם, צעקה לעברו "מה אתה

עושה". אז, ביקשה ממנה המתלוננת שתזעיק משטרה.

מיד ובסמוך לכך, יצאו המתלוננת, הודיה והקטין מהבית, עד אשר הגיעו השוטרים ועצרו את הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת כאבים בפניה. היא פונתה לקבלת טיפול רפואי, שם אובחנה עם רגישות בקרקפת העליונה בצד שמאל.

ההסדר הדיוני ותסקירי שירות המבחן בדיון מיום 19.10.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני לפיו כתב האישום יתוקן כמפורט לעיל. הנאשם הודה, הורשע ונשלח לשירות מבחן על מנת שיוגש תסקיר בעניינו, מבלי שהצדדים הגיעו להסכמה לגבי העונש שיוטל עליו. במהלך הדיונים בתיק הוגשו ארבעה תסקירים, שיפורטו להלן:

תסקיר מיום 18.6.2023 - דווח כי הנאשם כבן 36, יליד אתיופיה, בן בכור מבין שבעה אחאים. בילדותו התגורר הנאשם בכפר ולא השתלב במסגרות חינוכיות, ובהגיעו לגיל 18 עבר להתגורר בעיר ועבד בבנייה. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו בשנת 2011.

הנאשם הכיר את משפחת המתלוננת עוד באתיופיה. המתלוננת עלתה לארץ עם משפחתה כשנה אחרי הנאשם, והם התגוררו באותו מרכז קליטה. השניים התחתנו בשנת 2014, גרו בבית הורי המתלוננת, ולפני כשנה עברו להתגורר בשכירות בראשון לציון.

הנאשם שלל אלימות על כל סוגיה, תיאר מערכת יחסים פונקציונלית בינו לבין המתלוננת והתקשה לפרט ולהרחיב בנוגע למערכת היחסים ביניהם. לדבריו, לאחר שהוסר צו ההרחקה הוא חזר לגור בבית, מסר כי הוא והמתלוננת ממשיכים לנהל מערכת יחסים זוגית ואינם עסוקים בהחלטת המתלוננת להגיש נגדו תלונה.

הנאשם מסר כי הרקע לעבירה היה חזרתו באותה עת מחתונה תחת השפעת אלכוהול וכי פעל באופן אימפולסיבי מתוך שכרות, כאשר הרגיש כי הודיה מתגרה בו. הנאשם הביע חרטה על התנהגותו האלימה, טען כי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו ושלל דפוס של שימוש באלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה להפחית מחומרת המיוחס לו בכתב האישום וקשיים להכיר בחלקים האלימים והפוגעניים שבהתנהגותו. לפיכך, בחן עם הנאשם אפשרות כי ישתלב בטיפול ייעודי בשפה האמהרית בנושא אלימות זוגית, כדי לבחון את הנסיבות הרגשיות שהובילו אותו לביצוע העבירה, תוך זיהוי מצבי סיכון עבורו ולצורך רכישת מיומנויות לצורך התמודדות מקדמת עם קשייו ומצוקותיו.

הנאשם מסר כי אינו רואה עצמו כאדם תוקפני בעל דפוסים אלימים, הסביר כי מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי, מסר כי הוא מעוניין להמשיך לפרנס את משפחתו ואינו רואה צורך בהשתלבות בטיפול.

במסגרת הליך האבחון שירות המבחן פגש במתלוננת, כבת 33, אם לשלושה ילדים משותפים עם הנאשם הנמצאת בחופשת לידה מזה 4 חודשים, כשקודם לכן עבדה בטיפול בקשישים והשתכרה במקביל מקצבת נכות.

במהלך השיחה שיתפה המתלוננת אודות תחילת מערכת היחסים בדומה לנאשם. המתלוננת תיארה את הנאשם כאדם מופנם שאינו מרבה לשתף ולדבר. לדבריה, בטרם אירועי העבירה, נהג הנאשם לצאת בערבים מבלי לשתף עם מי ולאן ונטל הטיפול בילדים היה מוטל עליה. במהלך השיחה שללה המתלוננת אלימות על כל סוגיה מצד הנאשם לפני ואחרי ביצוע העבירה. לדבריה, מאז שבוטל צו ההרחקה, למרות התנגדותו של הנאשם, הביעה רצון להתגרש וכאשר ניגשו לרבנות פעמיים והופנו לקבלת טיפול זוגי. מאז, מסרה כי הנאשם שותף למטלות הבית ולטיפול בילדים, כאשר הציבה זאת כתנאי להמשך נישואיהם.

במהלך השיחה הוצע גם למתלוננת להשתתף בטיפול ייעודי בתחום הטיפול במשפחה, אך היא שללה את הצורך בכך. לצד זאת, מסרה כי נמצאת בקשר עם עובדת סוציאלית מטעם המחלקה לשירותים חברתיים בראשון לציון ונעזרת בה בעת הצורך.

בשיחה עם העובדת הסוציאלית מיום 4.5.2023 נמסר כי נוצר קשר ראשוני עם המתלוננת בעקבות הפנייה שקיבלה מבית החולים לאחר האירוע. כמו כן, מסרה כי הפנתה את המתלוננת לעובדת סוציאלית העוסקת בתחום האלימות במשפחה, כאשר לאחר מפגש אחד, לא הביעה רצון להמשיך את הפגישות עמה. עוד מסרה העו"ס כי לאחר שהוסר צו ההרחקה וניתן טיפול זוגי אליו הפנתה הרבנות הראשית, הביעה המתלוננת רצון להמשיך את מערכת היחסים ביניהם. לבסוף, מסרה כי הקשר בינה לבין המתלוננת כיום הוא מעקבי ועיקרו עוסק במיזוי זכויות וסבסוד מועדוניות ומעון עבור הילדים.

ממפגש עם הנאשם התרשם שירות המבחן כי הוא מחזיק בעמדות שמרניות ומתקשה בביטוי רגשותיו בצורה מקדמת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לצמצם מקשייו לאורך חייו, ובפרט באשר לדינימיקה הזוגית עם אשתו, כשנטה למסור מידע חלקי ומגמתי.

שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירה ביניהם חומרת העבירה, שימוש הנאשם באלכוהול בצורה מופרזת בעת ביצוע העבירה באופן אשר הגביר סיכון להתנהגות אלימה, כשאף נוכחות בנו במקום לא מנעה ממנו לפעול באופן אלים, הקושי של הנאשם בהכרת חלקיו הפחות מתפקדים במישור הזוגי, כאשר צמצם במידת אחריותו. עוד שקל שירות המבחן את הסתייגותו של הנאשם משילוב בטיפול בתחום האלימות במשפחה, כשהתקשה לזהות גורמי סיכון במצבו.

בצד גורמי סיכון אלה, התייחס שירות המבחן לתפקוד היציב של הנאשם במסגרת התעסוקתית, ביטוי רצון להמשיך לנהל אורך חיים נורמטיבי, היעדר דפוסים עבריינים, היעדר הרשעות קודמות, דיווחי המתלוננת כי מדובר בהתנהגות חריגה, כשממועד האירוע לא חזרה התנהגות אלימה מצדו וכן שיפור מסוים בתפקוד הנאשם מאז שפנו לייעוץ זוגי. נוכח קשיי הנאשם להכיר בדפוסיו התוקפניים, ומאחר ששירות המבחן התרשם כי אינו בשל להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה, לא נוצר פתח להמשך מעורבות טיפולית ושירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

בדיון מיום 28.6.2023 טען ב"כ הנאשם כי עיין בתסקיר ושוחח עם הנאשם מחוץ לאולם בית המשפט בעזרת מתורגמן. מהשיחה עלה כי עמדת הנאשם נבעה מכך שמדובר באירוע אחד ויחיד, ומאחר שהנאשם עובד 12 שעות ביום במפעל. עם זאת, מסר ב"כ הנאשם כי מרשו מעוניין להשתתף בטיפול ולחזק את הקשר עם המתלוננת. כן ציין כי המתלוננת הגיעה לבית המשפט על מנת לומר שהם גרים יחדיו והיא לא רוצה שיוטל על הנאשם עונש שיקטע את מטה לחמם. בנסיבות האלה, ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הדיון כדי לתת לנאשם הזדמנות טיפולית.

בית המשפט החליט לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לשירות המבחן ולהשתלב בטיפול. במקביל, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשב"ס בדבר התאמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. תסקיר משלים מיום 24.10.2023 - דווח כי הנאשם הביע רצון להמשך חיים משותפים עם המתלוננת, תוך שמירה על מערכת יחסים מיטיבה עמה. בצד קשיי הנאשם להעמיק בנסיבות שהובילו אותו להתנהג כמתואר בכתב האישום, הביע הנאשם נכונות מילולית להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה. משיחה שהתנהלה עם המתלוננת, היא שללה התנהלות אלימה מצד הנאשם מאז האירוע נושא כתב האישום, והוסיפה כי אם תחול הסלמה בהתנהלות הנאשם, היא תפנה לגורמי האכיפה.

בהערכת מצבו של הנאשם, לקח שירות המבחן בחשבון כגורמי סיכון את התנהלותו התוקפנית בעת ביצוע העבירה, את העובדה כי ביצע זאת תחת השפעת אלכוהול וכן את קשייו להעמיק ולבחון את דפוסיו האלימים. מבחינת גורמי הסיכון לשיקום, לקח שירות המבחן בחשבון את שיתוף הפעולה שמגלה הנאשם אל מול שירות המבחן והבעתו המילולית בדבר רצונו להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה. כמו כן, התייחס שירות המבחן לדיווחי המתלוננת בדבר היעדר הישגות התנהלות אלימה ולהיעדר פתיחת תיקים חדשים. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים, כדי לבחון את מידת נכונותו ויכולתו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי.

תסקיר משלים מיום 1.2.2024 - שירות המבחן דיווח כי הנאשם טרם שולב בטיפול וזאת בהעדר אפשרות לשלבו בטיפול בשפה האמהרית במרכז למניעת אלימות במשפחה באזור מגוריו בראשון לציון. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול בעיר רחובות, וממתין להשלמת הליך ההשמה בעניינו. לפיכך, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בארבעה חודשים, במהלכם יעקבו אחר שילובו של הנאשם בטיפול, התמדתו ויכולתו להירתם מן.

בדיון מיום 7.2.2024 ב"כ הנאשם הצטרף להמלצת שירות המבחן. ב"כ המאשימה מסרה כי לאחר ההתלבטות, לאור ההסדר בין הצדדים שכלל שליחה לתסקיר ומאחר שלפני בית המשפט לא מונח תסקיר סופי לעונש, היא מסכימה לבקשת הדחייה של שירות המבחן, והדגישה כי אין בהסכמה זו כדי לחייב את המאשימה להסכים להמלצה הסופית שתינתן על ידי שירות המבחן. נוכח האמור, בית המשפט החליט לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים.

תסקיר משלים מיום 20.6.2024 - דווח כי במהלך תקופת הדחייה השתלב הנאשם בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר רחובות. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עלה כי, הנאשם מתמיד בהגעה סדירה ובזמן למפגשים, במהלכם משתף בהדרגה בנסיבות חייו ובסוגיות הנוגעות לקשר הזוגי עם המתלוננת כיום ובעבר. ניכר כי הנאשם מכיר בכך שבתקופה שקדמה לביצוע העבירות התקשה להכיר בצרכיה ובמצבה של המתלוננת, כשהיה ממוקד בעצמו ובצרכיו שלו.

במסגרת הטיפול הנאשם עוסק בקשייו היום, בעיקר בהתמודדות עם מצבי לחץ בתא המשפחתי, כשהמטרות הטיפוליות בעיתוי זה מתמקדות בשיפור התקשורת הזוגית וביכולתו של הנאשם לשתף את המתלוננת בתחושותיו, קשייו ורגשותיו.

בשיחה שהתקיימה עם הנאשם ביחד עם מתורגמנית, מסר הנאשם כי הוא ממשיך בעבודתו במפעל. בנוסף, מסר כי נעזר בטיפול לצורך שיפור יחסיו עם ילדיו ועם המתלוננת, תיאר שיפור ביחסיו המשפחתיים וחווה שינוי חיובי בהתנהלותו כלפי ילדיו. הנאשם תיאר יחסים תקינים עם המתלוננת, שלל הישנות אירועים אלימים וכן מסר כי הוא נמנע מצריכת אלכוהול.

בשיחה עדכנית שהתקיימה עם המתלוננת, היא תיארה באופן דומה כי היא והנאשם מנהלים יחסים זוגיים תקינים, שללה הישנות אלימות או אירועים חריגים ביחסיהם, כן שללה צריכת אלכוהול בלתי מווסתת מצד הנאשם. לאור הטיפול הפרטני ושיתוף הפעולה שמגלה הנאשם במסגרתו, דיווחי בני הזוג על שיפור ביחסיהם ובהתנהלות הכללית של הנאשם, והערכת שירות המבחן לפיה המשך שילוב הנאשם בטיפול פרטני, תוך המשך מעקב וקשר עם שירות המבחן, יש בו בכדי לתרום להפחתת הסיכון במצבו, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו יעקוב שירות המבחן אחר המשך הטיפול הפרטני, יעמוד בקשר עם המתלוננת ויהווה גורם מפקח ומלווה. כמו כן, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מותנית כמאסר על תנאי שתציב לנאשם גבול הרתעתי. תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה סקרה את עובדות כתב האישום המתוקן וטענה כי יש לשקול לחומרה את העובדה כי הנאשם תקף את המתלוננת בעודה בהיריון ואף המשיך במעשיו, מבלי להירתע מכך שחשף את בנו הקטין לאלימות זו, כשהמתלוננת אף נזקקה לטיפול רפואי.

ב"כ המאשימה טענה כי על אף שמדובר באירוע אלימות בודד, מדובר באירוע מתמשך, כשלנאשם עמדו הזדמנויות רבות לחדול ממעשיו, כאשר בנו הקטין ואחות המתלוננת דרשו ממנו לחדול ממעשיו. עוד הוסיפה כי יש לייחס חומרה גם לכך הנאשם תקף את המתלוננת כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

בשים לב לנסיבות אלו, עתרה ב"כ המאשימה כי יקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית והפנתה לפסיקה.

ב"כ המאשימה טענה כי אי אפשר להתעלם מהבעייתיות העולה משלושת התסקירים הראשונים, וכי התסקיר האחרון, שבו הומלץ לסיים את ההליך המשפטי בהטלת צו מבחן ומאסר מותנה, הוא תסקיר חסר מאחר שאין בו כל התייחסות באשר להבנת הנאשם את החומרה שבמעשיו, להבעת חרטה מצדו, לשאלה האם הוא מבין את הנזקים שנגרמו למתלוננת ולילדיהם, והאם עבר תהליך שיש בו כדי להפחית את הסיכון במצבו או להימנע מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי המתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי הענישה המומלצת על ידי שירות המבחן מקלה למדי, כאשר לא ניתן לקבוע כי הנאשם עבר הליך טיפולי של ממש, ובוודאי שלא כזה שיתיר חריגה כה משמעותית מהענישה הנוהגת בעבירות מהסוג האמור. ב"כ המאשימה עתרה כי יוטל על הנאשם לרצות 9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס, ומאחר שהוא מנהל משק בית משותף עם המתלוננת ומשמש כמפרנס היחיד של המשפחה, לא עתרה להטיל עליו פיצוי לטובת המתלוננת.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש כי הנאשם נעדר עבר פלילי, זוהי הסתבכותו הפלילית היחידה, בעת שהגיע לביתו שתוי, מצב שאינו אופייני לו כעולה מדברי המתלוננת, ואשר שלא חזר על עצמו לפני האירוע הזה או לאחר מכן. עוד הוסיף כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הבין ששגה, שיתף פעולה עם המלצות שירות המבחן והשתלב בטיפול. ב"כ הנאשם טען כי העובדה שחלפו כשנתיים מאז האירוע, כאשר במהלך בני הזוג המשיכו לגור יחד ולגדל את ילדיהם, ואף נולד להם תינוק שהוא כיום בן 6 חודשים, ולא קרו אירועים נוספים ממין זה, היא אינדיקציה טובה לשיפור במצב.

ב"כ הנאשם טען כי חשוב להתחשב בעמדת המתלוננת, שהביעה את עמדתה לאורך תסקירי שירות המבחן, לפיה היא אינה חוששת מהנאשם, היה מדובר באירוע חד פעמי וחריג לאורחות חייו של הנאשם, שללה אירועי אלימות וצריכת אלכוהול, והיא מרוצה מהכלים שהנאשם מקבל בטיפול.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם אדם דל, עובד במפעל בעבודת משמרות, ומפרנס בקושי רב את משפחתו, ועם זאת, מגיע לטיפול בצורה סדירה, משתף במערכת היחסים וניכר שינוי לטובה מבחינת התא המשפחתי. ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, הנותנת לשירות המבחן המשך פיקוח על הטיפול ומאפשרת לנאשם להעמיק בטיפול בו הוא נמצא, ומן הצד השני, אם הנאשם יפר את צו המבחן או תהיה נסיגה במצבו, בית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב"כ הנאשם טען כי האיזון שמציע שירות המבחן הוא איזון נכון, שיאפשר לנאשם להמשיך לפרנס את משפחתו ולהמשיך בטיפול, וביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצתו. בדבריו האחרונים טרם גזר הדין אמר הנאשם כי הוא מצטער על מעשיו והאירוע לא יחזור על עצמו. הנאשם ביקש כי יתאפשר לו להמשיך לעבוד ולפרנס את אשתו וילדיו, וכן להמשיך את הטיפול.

דיון והכרעה
עסקינן בכתב אישום שעניינו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שבוצעה על ידי הנאשם כלפי המתלוננת, בת זוגו.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם פגע במעשיו בערך החברתי המוגן של זכותו של אדם לשלמות גופו ולשלמות נפשו בתוך ביתו, וכן בערך החברתי המוגן של שימור התא המשפחתי מפני פגיעה פיזית.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ב-ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):
"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי."
כך גם דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ב-רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):
"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן מתארות כיצד הנאשם שב לביתו בשעת בוקר מוקדמת, לאחר ששתה אלכוהול באירוע, וללא כל סיבה, ניגש למתלוננת, שהייתה באותה עת בתחילת הריונה, בזמן שישנה בחדר השינה עם בנה הפעוט, הכה ברגלה, ואף שצעקה וביקשה שיחדל ממעשיו, אחז בפניה והכה אותה בפניה מספר פעמים. הנאשם לא התעשת ולא פסק ממעשיו, על אף שהמתלוננת, אחותה ובנו הקטין דרשו ממנו להפסיקם ובנו אף ניסה למנוע זאת ממנו באופן פיזי. אחות המתלוננת הזעיקה לבקשת המתלוננת את המשטרה, והן יחד עם הקטין עזבו את הבית עד לבוא השוטרים.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת נזק בדמות מכאוב ורגישות בקרקפת. מעבר לכאב, יש להניח כי המתלוננת חשה תחושת השפלה, כאשר בנה הקטין היה חשוף לאלימות הנאשם כלפיה, וכן ההשלכות לכך על הקטין, שניסה לבוא לעזרת אמו ולעצור את תקיפתה על ידי אביו.

מנסיבות האירוע עולה כי מעשיו של הנאשם לא היו פרי תכנון מוקדם אלא מדובר באירוע ספונטני, שהתרחש לאחר שהנאשם שתה אלכוהול.

העובדה שהילדים הקטינים היו בבית בעת האירוע ונחשפו לו, היות המתלוננת בהריון באותה עת, ואף העובדה שהנאשם היה שרוי בגילופין מהוות נסיבות לחומרה, אך מאחר שלא נגרמו למתלוננת חבלות בדמות דימומים, שריטות או המטומות אלא רגישות ומכאוב, מלמדת כי האלימות שהפעיל לא הייתה ברף גבוה, ומשכך הפגיעה בערכים החברתיים בנסיבות המקרה אף שהיא פגיעה משמעותית אינה ברף חומרה גבוה.

הפסיקה קובעת כי תופעת האלימות במשפחה בכלל ואלימות בין בני זוג בפרט, עולה לכדי פסול מוסרי ויש להוקיעה ולמגרה, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה - ראו לדוגמה: ע"פ 6968/16 גרני נ' מדינת ישראל (22.5.2018); רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021) וכן רע"פ 375/22 מדינת ישראל נ' בסל (10.2.2022).

עם זאת, ניתן למצוא בפסיקה מנעד רחב של ענישה בעבירות של אלימות במשפחה, שנעה בין של"צ במקרים מסוימים ועד למאסרים בפועל, והכל בהתאם לחומרת האירוע והחבלות שנגרמו לבת הזוג ובהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם שעמד לדין.

אפרט להלן את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, בה היה מדובר במקרי אלימות חמורים מאשר בענייננו, ובנאשמים שלכולם היה עבר פלילי ומרביים לא השתלבו בכל טיפול -

עפ"ג (מח'-מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו. על רקע שתית אלכוהול לשוכרה, הנאשם הכה את בת זוגו מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה. לאחר מכן, הלך בעקבותיה, לא שעה לבקשתה לחדול ממעשיו והוסיף להכותה, בין היתר, אחז בזרועותיה והשכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערות ראשה והכה בפניה. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש בדמות שריטות בברכיים, המטומה ושפשופים והיא נזקקה לטיפול רפואי ובדיקות שונות.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. לנאשם היה עבר פלילי שכלל שתי הרשעות קודמות, שגם הן בוצעו על רקע שתיית אלכוהול, אך הוא שלל התמכרות לאלכוהול. לאור הליך טיפולי שעבר הנאשם במסגרת "קרבה בטוחה", אבחון שעבר בעמותת "אפשר" והמלצה טיפולית של שירות המבחן, בית המשפט מצא לנכון לחרוג במעט מהמתחם לקולה, גזר את עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש לאחר ששמע את הערות בית המשפט.

עפ"ג (מח'-מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - בין הנאשם לבין ארוסתו נתגלע ויכוח על רקע היעדרותה מביתה. על רקע זה, הנאשם סטר על פניה והיא התרחקה ממנו. אז, תפס הנאשם בידה, משך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה באמצעות ידיו, כל זאת כאשר המתלוננת שרועה על הקרקע, וכשהתרחקה מעט ממנו, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו.

בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירת אלימות ורכוש. מהתסקירים שהוגשו עלתה תמונה מדאיגה מאוד לפיה הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות כלפי נשים והצדיק את התנהגותו האלימה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות, משתמש בקנאביס בתדירות יומיומית ובהיקף נרחב מאד, אך ביטא חוסר רצון להכיר בבעייתיות במצבו ולא מעוניין להיגמל מהסם, השליך את האחריות על המתלוננת, התקשה לבטא אמפתיה וסירב להמשיך בטיפול כלשהו.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וזאת על אף שקבע כי גזר הדין אינו קל, מאחר שסבר כי המקרה כלשונו "חמור מהרגיל", לאור עמדות הנאשם המשתקפות מהתסקירים והעדר תובנה מצדו לחומרת התנהגותו ולהתמכרותו.

עפ"ג (מח'-מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג, לאחר שהודה כי תקף את זוגתו, בכך שחבט בה מספר פעמים במכות אגרוף לראשה, וזאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים שהיו עמה. הנאשם הורחק מהמתלוננת על-ידי עוברי אורח, אך השתחרר מאחיזתם, רץ לעבר המתלוננת שהתרחקה, משך אותה בחולצתה ותקף אותה במכות בכתפה וידה וחדל ממעשיו רק כאשר שוטר שהיה במקום הרחיקו ממנה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. לחובת הנאשם עבר פלילי שכלל 5 הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר בפועל, ביניהם 18 שנות מאסר בגין עבירת הריגה וכן מאסר בגין עבירה על פקודת הסמים המסוכנים. לא הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם והוא לא השתלב בכל הליך שיקומי. בית משפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. לאור הערות בית המשפט המחוזי חזר בו הנאשם מהערעור שהגיש על חומרת עונשו.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 14535-12-21 מדינת ישראל נ' דנינו (27.6.2023) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה. הנאשם דחף את בת זוגו והפילה ארצה, בעט בה בעודה שרועה על הרצפה, וכתוצאה ממעשיו נגרמו לה שריטות מדממות בידיה ואדמומיות באזור הפה.

נקבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר. בית המשפט לקח בחשבון את העובדה שהנאשם השתלב בטיפול בבעיית ההתמכרות שלו במסגרת מאסרו וגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 6 חודשים שיצטברו למאסר אותו ריצה באותה עת והיתרה בחופף, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. כמו כן, עיינתי בפסיקה רבה נוספת בעבירות אלימות במשפחה, תוך שהתייחסתי לנסיבות השונות בכל מקרה לקולה ולחומרה, כך לדוגמה:

רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.2015) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת זוג. הנאשם איים על אשתו שהייתה בהריון מתקדם, סטר לה, בעט בבטנה ותפס בשערות ראשה, וכתוצאה מכך, נזקקה המתלוננת לבדיקות ולהשגחה רפואית.

באירוע נוסף שארע כחצי שנה לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס אותה בשערות ראשה, ניער את ראשה וסטר בפניה. המתלוננת ניסתה להימלט ולהשתמש בבתם התינוקת של בני הזוג כמגן, אך הנאשם המשיך להכות אותה ולבעוט בה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמה למתלוננת נפיחות מתחת לעין שמאל, ניגר דם מאפה ונגרם לה סימן כחול באפה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר, ולאור כך שהנאשם נעדר עבר פלילי, אך לא הוגשה בעניינו המלצה שיקומית, החליט להטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וכן נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש.

עפ"ג (מח'ת"א) 39724-01-21 משרקי נ' מדינת ישראל (8.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. מנסיבות האירוע עלה כי על מנת לאשש את חשדו כי בת זוגו מנהלת קשר עם אחר הוא חיטט בטלפון הנייד שלה, תפס בזרועה בחוזקה, השכיבה על המיטה, תפס בידיה וסטר מספר פעמים על פניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת המטומות בידיה ושמלתה נקרעה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי, לצד צו של"צ ואף מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם, בן 26, רווק, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר, תוך התחשבות בכך שהשתלב בטיפול, עונש של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וצו מבחן ודחה את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי בוטל צו השל"צ, אך ההרשעה ויתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (מח'ח'יפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על רקע שתיית אלכוהול, תקף הנאשם את בת זוגו, בעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה, וגרם לה לחבלות בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. לחובת הנאשם היו הרשעות קודמות, ובעוד ההליך המשפטי התמשך נפתח נגדו תיק חדש בעבירת אלימות נגד בת זוגו. כמו כן, הנאשם לא ניצל הזדמנויות טיפוליות רבות שניתנו לו ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום-פ"ת) 19392-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (16.2.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם - בת זוג, בגין שני אישומים. במועד אחד היכה הנאשם במכת אגרוף בידיה של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרמו לה כאבים, נפיחות ושטף דם בידיה, ומספר חודשים קודם לכן, קרע את בגדי המתלוננת מגופה, לרבות בגדיה התחתונים.

בית המשפט קבע כי מתחם ענישה הכולל נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הנאשם היה בעל הרשעה קודמת ישנה ופנה לטיפול באופן פרטי. בית המשפט החליט להעמיד את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם שקבע, תוך התחשבות בכך שהוא המפרנס היחיד של המשפחה בעלת 7 נפשות ומצוי בהליך טיפולי, וגזר עליו מאסר מותנה והתחייבות.

ת"פ (שלום-ת"א) 59630-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.5.2019) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, בכך שהכה את המתלוננת בפניה ובפלג גופה העליון באמצעות ידיו ורגליו בעודו שתוי, בעת שבתם הקטינה נכחה בבית. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת דימום מאפה, שריטות בצווארה ובידיה וסימנים אדומים בידיה. כמו כן, הנאשם צירף תיק נוסף בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

בית המשפט קבע כי מתחם ענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נגד הנאשם היה תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בגין אלימות נגד אותה המתלוננת. לאור הליך טיפולי בו השתלב הנאשם, החליט בית המשפט להורות על הארכת המאסר המותנה, וכן הטיל עליו התחייבות כספית, צו של"צ וצו מבחן.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת של תקיפת בת זוגו והפרת הוראה חוקית, בכך שסטר על לחיה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם כשהיה שרוי בגילופין לביתו, שם שהתה המתלוננת, וסירב לעזוב את המקום.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה וחסך בזמן שיפוטי. הנאשם לא ביקש להפנותו לתסקיר שירות המבחן, לא עבר תהליך טיפולי, לא היה בעניינו אופק שיקומי או הערכה בדבר מסוכנותו כלפי המתלוננת. על הנאשם נגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, פיצוי והתחייבות כספית. בשים לב לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

על בית המשפט מוטל לבחון האם יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה או שמא יש לחרוג ממתחם הענישה לחומרה מטעמי שמירה על שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום. לא נטען על ידי המאשימה ולא מצאתי כי יש מקום במקרה זה לחרוג לחומרה ממתחם הענישה, ועל כן, אתמקד בבחינת האפשרות לחרוג לקולה מהמתחם מטעמי שיקום.

סעיף 40 לחוק העונשין, כפי שתוקן במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2011, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזור את עונשו של נאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

ב-ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים בהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכויי השיקום, יש לשקול, בין היתר, את המוטיבציה שהפגין הנאשם לקבלת טיפול, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים ואינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ודרכי חשיבתו, הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ראו גם: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022)).

לפיכך, אבחן את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה במקרה שלפניי, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם והליך שיקומו.

הנאשם אב לארבעה ילדים קטנים, בגילים תשע, חמש, שנתיים וכן תינוק בן מספר חודשים, כששני הילדים הצעירים נולדו לבני הזוג לאחר האירוע נושא כתב האישום.

הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר, לרבות את עדות המתלוננת.

הנאשם נעדר כל עבר פלילי ובני הזוג חיים יחד ומעוניינים בהמשך הקשר הזוגי. יש לשקול את השפעת העונש על המתלוננת ועל ילדיהם הקטנים של הנאשם והמתלוננת, בהתחשב בכך שהכנסות המשפחה נסמכות על עבודתו של הנאשם בלבד והמצב הכלכלי של המשפחה אינו שפיר, וזאת אני למדה מכך שרק לפני כשנתיים בני הזוג וילדיהם עזבו את בית ההורים ועברו להתגורר בדירה שכורה. כמו כן, הנאשם עובד במפעל כמפעיל מכונת אריזה מזה כשש שנים. אם הנאשם יישלח לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, הוא לא יוכל לעבוד ולהשתכר במהלך תקופה זו, כך שהפגיעה במשפחתו עלולה להיות פגיעה משמעותית.

הנאשם הודה במיוחס לו מיד עם תחילת ההליך המשפטי. אמנם במפגשו עם שירות המבחן בתחילת הדרך, אך אף שהביע חרטה על התנהגותו האלימה, הוא לא ראה צורך בטיפול מאחר שמבחינתו היה מדובר באירוע בודד וחריג שאינו מאפיין אותו. אולם, עם הזמן, ניכר כי חל שינוי בגישתו של הנאשם, הוא ביטא נכונות לשפר את יחסיו הזוגיים עם המתלוננת ולקבל כלים להתנהלות אדפטיבית במצבי קונפליקט.

הנאשם השתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר רחובות, מתמיד בהגעה סדירה ובזמן למפגשים הטיפוליים, למרות שהוא עובד במפעל במשמרות של 12 שעות, עליו להגיע למרכז הממוקם המרוחק ממקום מגוריו, ואני סבורה כי מאמץ זה מצדו ראוי להערכה.

כמו כן, אני סבורה כי עובדות אלו מלמדות על נכונות מצד הנאשם לבחון את מעשיו ולפעול על מנת שמקרה כזה לא יישנה בעתיד, אף אם בתחילה לא ראה את הצורך בכך וההליך המשפטי הוא שהיווה את הגורם המדרבן לכך. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מכך שהנאשם יליד אתיופיה, גדל בתנאי דלות בכפר, עלה לארץ עם משפחתו לאחר שבגר ועד היום הוא לא דובר את השפה העברית. אני סבורה כי על הרקע בו גדל הנאשם והפערים התרבותיים הנובעים מכך וכן על רקע אופיו המופנם של הנאשם, יש לראות בשינוי המתואר בגישתו כלפי הטיפול כשינוי מבורך ומשמעותי מאד.

כפי שנאמר במסכת סנהדרין ק"ה "מתוך שלא לשמה בא לשמה", נמצאנו למדים כי במפגשים הטיפוליים הנאשם משתף בהדרגה בנסיבות חייו ובסוגיות הנוגעות לקשר הזוגי עם המתלוננת, מכיר בכך שפגע במתלוננת ובכך שבתקופה שקדמה לביצוע העבירה הוא התקשה להכיר בצרכיה ובמצבה.

שני בני הזוג מדווחים כי בעקבות הטיפול הזוגי אליו פנו והטיפול הנוכחי במרכז למניעת אלימות במשפחה חלה הטבה ביחסיהם ובהתנהלות הנאשם הן כלפי המתלוננת והן כלפי הילדים, ועל כן, אני סבורה כי יש לחזק זאת ולא להטיל עונש על הנאשם שייפגע באופן קשה בתא המשפחתי.

ממועד האירוע נושא כתב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים, וזאת על אף שבני הזוג חיים יחדיו וחלפו למעלה משנתיים מאז המקרה, ולכן ניתן להסיק כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם והציב לו גבול ברור. לטעמי, לאור הנסיבות שפורטו לעיל, הבנת הנאשם בצורך טיפול ונכונותו להמשיך בטיפול מלמדים על כי קיים סיכוי של ממש כי ישתקם, והדבר מצדיק שלא למצות עמו את הדין אלא לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה, ולהטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה בלבד לשם הרתעתו ולצורך הרתעת הכלל, לצד צו מבחן לצורך המשך ההליך הטיפולי וכן ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של חודשיים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 20.11.2024 ב-"פתחון לב", רחוב רזיאל 1 ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא. הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.
- ב. על הנאשם להתייצב ביום 20.11.2024 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה לפני המפקח על עבודות השירות ב"יחידת ברקאי", שלוחת מרכז, רחוב אברבנאל 49 תל אביב.
- הממונה על עבודות השירות בשב"ס מתבקש להתחשב בטיפול פרטני בו משתתף הנאשם אחת לשבוע בימי ראשון בלשכת הרווחה ולאפשר לו לצאת לטיפול.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה.
- ג. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.
- הנאשם מוזהר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.
- ד. הנאשם יצהיר כי הוא מתחייב להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מלבצע כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ושככל שיבצעה ישלם סך של 2,500 ₪. הנאשם יצהיר על התחייבות כאמור מיד לאחר הקראת גזר הדין.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.
- המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.
- ניתן והודע היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.